

Élet és Irodalom 1947. jan. 30.
31. évf. 5. no. 6. p.

GUTAI MAGDA:

Üzenet Seattle-ba

Még mindig jobb, hogy éltek legalább,
habár Seattle-ban, a földgömb túlfelén;
a képeslap kapaszkodónak oly kevés —

'Az Oppenheimer-ügy ment mostanában
a tévében sokáig. Bizonyos gesztusok
— motiváltak —

immár múlhatatlanul Gyurit idézik
(a „nagy Kosály”-t), s a szöke haj
Annát, az agyműtét hegével
gyönyörű koponyáján, egy-egy mosoly pedig
Mártuska szókimondó hallgatását.

Gyerekek. Hiába.
Belémtörök a szó, hiába irtam
nevetek nagybetűvel
káromkodásom tűzfalára,
hiába ragoztam: Kosály, Kosályék,
Kosály o k,

— Kimozdultatok a képkeretből,
követhetetlenül, holott az út világos,
ábrázolható is, tisztázott képletekkel.

Micsoda tisztességtelenség, hogy csupán
v é g s z a v a z t o k nekem ezentúl,
mindörökre.

Kezembe belesajdul
a Szilveszterkor összetört pohár
szilánkja. — Képtelenség!
Ki fizet kártérítést?
Ezt is írjátok hozzá

a tartozáshoz!

Írjátok!

Élek szegényes szabadságjogaimmal.
Isten, segítsd meg őket!
Én nem válaszolok.